

han ikke kan blive af med sine Penge, og at han altsaa ikke kan skaffe 4 pCt. Rente til Interessenterne. Og saa vil jeg tillade mig at spørge den ærede Minister: Hvis det nu træffer, at Overformynderen ikke kan skaffe 4 pCt. ud af sine Udlaan, skulle saa Interessenterne lide Tab, skal deres Rente i Overformynderiet saa ned sættes under det, der ellers ordinært vilde tilkomme dem, eller skal Statskassen give dem Erstatning, eller kunne de tage Erstatningen af Overformynderiets Reserverfond?

Buff: Det er ogsaa et Spørgsmaal i Anledning af denne Sag, jeg vil tillade mig at gjøre den ærede Justitsminister, og jeg skal tillade mig at begrunde det. Den ærede sidste Taler fra Sorø var jeg saa nær enig med, da vi havde Konverteringsloven for, idet jeg heller ikke havde nogen Tro til, at der vilde komme saa uamaelig Meget ud af denne Sag, men Et er vist og det er, at hvis Regjeringen har ment, at Konverteringsloven skulde bevirke, at Pengeforholdene ude omkring paa Landet skulde udvikle sig til at blive sundere, saa har Administrationen og navnlig Overformynderiet gjort Sit til, at den kun vil komme til at gjøre saa lidt Nytte som muligt. Foruden hvad der blev nævnt af den ærede sidste Taler, at der kun maa laanes ud i Summeer paa 50,000 Kr. og derover, har vi et andet Forhold i Sylland, der gjør, at det bliver umuligt for flere Tusinde Medborgere at faae Laan af Overformynderiets Midler, og det er navnlig overfor dette Forhold jeg vil rette en Forespørgsel til den ærede Minister. Som bekendt ere Laanebestyrelserne i Provindserne sammensatte saaledes, at hvert Amt har sin, bestaaende af 3 Medlemmer, hvoraf den ene paa 6 Aar vælges af Regjeringen, en vælges af Rjbstæderne og en af Amtsraadet. Nu har Forholdet til Dato været dette i det Amt, hvor jeg er fra, at den derværende Laanebestyrelse har været sammensat saaledes, at de to Medlemmer har været Fjoll, der selvfølgelig, kan jeg gjerne sige, have været enige med Regjeringen, og de have saa fiddet og saa godt som muligt drebet Politik, naar de skulde laane ud af Overformynderiets Midler, og det endog paa en saadan Maade, at jeg tror, at selv den ærede Justitsminister efter det Syn, han har paa den Institution, som jeg nu skal komme til at omtale, vil misbillige det. Det forekommer mig, at det bør siges her. Efter at Overformynderiet ved Konverteringen har faaet saa mange Penge at udlåane, at det har ondt ved at faae dem anbragte, tror jeg, at det er paa sin Plads at meddele, at Laanebestyrelserne,

der som oftest ere sammensatte saaledes, som jeg har nævnt, med et Medlem valgt af Regjeringen, et af Rjbstæderne og et af Amtsraadet, paa det Stærkeste driver Politik, endog paa en Maade, som jeg er overbevist om, at den ærede Justitsminister efter den Maade, hvorpaa han har stillet sig til den Institution, jeg nu vil omtale, vil misbillige. Sagen er den, at Nørrejylland er saa heldig at have en Brandkasse for Bygninger, som har bestaaet siden 1855, og som har havt alle Ministeriers Godkjendelse, og jeg veed ad anden Vej, at den ærede Minister aldeles ikke har stillet sig uvenlig lige overfor den Tanke, der ligger til Grund for den, fordi det i og for sig er en fornuftig, en rigtig og god Tanke, ikke fordi jeg tror, at Justitsministeren egentlig hoder det Selbshyre, som gjør sig gjældende i denne Kasse, men fordi jeg tror, at han, efter hvad han har bragt i Erfaring om den, er kommen til det Resultat, at den er bygget paa en fornuftig og god Tanke. Nu har Forholdet i Sylland været saadant, at naar der skulde laanes af Overformynderiets Midler, har Laanebestyrelsens Flerstal i det Amt, hvor de have den Brandkasse, men ellers i alt Fald Overformynderibestyrelsen i Rjbenhavn, paa det Bestemteste sat sig imod, at Fjoll, der havde forsikret i denne Kasse, fik Laan. Naar denne Brandkasse, de mindre Landeieendomsbesidderes Brandkasse, er saaledes stillet, at den hvert Aar maa sende sit Regnskab til Justitsministeren og ikke kan forandre en Paragraf eller en Stavelse i sine Love, uden at Forandringen skal sanktioneres af Justitsministeren, er det dog besynderligt, at Laanebestyrelsen, baade den lokale og Overbestyrelsen i Rjbenhavn, stiller sig saaledes, at de, der søge Laan af Overformynderiets Midler, ligesaa godt kunne lade være at søge dem, naar de have forsikret i denne Brandkasse; de faae dog intet Laan. Jeg vil spørge den ærede Justitsminister, om han giver en saadan Fremførd sit Medhold, og jeg gjør det saa meget dristigere og trostigere, som jeg tror at vide, at den ærede Justitsminister ingenlunde stiller sig uvillig til denne Kasse, som har bestaaet siden 1855, og som er saaledes sikret baade paa den ene og den anden Maade, at Justitsministeren meget godt veed, at her kan ikke ske nogen Tjyfsagerier. Da vi nu fik Konverteringsloven, saa erindre alle de ærede Herrer, som vare Medlemmer af Thinget den Gang, nok, at en af de væsentligste Grunde, der blev anført til Fordel for denne Lov, var den, at nu fik Overformynderiet disse 12 Millioner Kroner, og eftersom det skulde have 4 pCt. af sine Penge, var det nødt til at lade disse 12 Millioner